

[Jens Chr. Christensen.]

vil antagelig ikke ske i denne samling, det er jeg klar over, det kan vi ikke nå, men i næste samling — vil det igen forhale tiden, inden vi kan komme til en virkelig gennemgang og gennemgribende ændring af hele erhvervsskattelovgivningen. Det var det, jeg i mit første indlæg pegede på: om det ikke ville være rigtigt, at vi så hurtigt som muligt kom i gang med at drøfte problemerne, for skal vi vente, til kommunallovskommissionen er færdig, vil der måske gå både 6 og 8 år. Den er jo, så vidt jeg forstår, ikke kommet ret langt endnu — jeg er da for øvrigt selv medlem af den. Det vil vare meget længe, inden vi bliver færdige i denne kommission.

Jeg er glad for at høre, at den højtærede minister var inde på samme tankegang, som vi har været fra vor side: at der er mange ting, der skal ændres, før vi får en retfærdig lov frem. Men når det ærede medlem fru Edel Saunte siger, at det er ikke skatteprocenten alene, vi skal tage hensyn til, så mener jeg dog, som jeg sagde i mit første indlæg, at det vil være rimeligt, at både erhvervsskattetilsvaret og den almindelige erhvervsskat fastsættes under hensyn til beskatningsprocenten og den gennemsnitlige indtjening i den pågældende kommune. Det må meget let kunne laves således i denne lov, at dér, hvor skatteprocenten bliver større i opholdskommunen, end den er i erhvervskommunen, fritages de vedkommende. Jeg vil henstille til den højtærede minister, at jeg får et klart svar på, hvad ministeren mener om dette spørgsmål.

Poul Møller: Jeg vil gerne takke den højtærede minister for de svar, han har givet. Ministeren siger, at tiden ikke er moden til at skabe en retfærdig ordning. Nu troede jeg egentlig, at tiden altid var moden til, at man var retfærdig. Skulle tiden da være mere moden til at være uretfærdig, til at fortsætte en uretfærdig ordning? Det er vel lidt svært for lovgivere at skulle svare på. Man må vel snarere sige, at tiden ikke er moden til at skabe den ordning, som den højtærede indenrigsminister tænker lidt på at skabe, fordi forslaget ikke er gennemarbejdet og man ikke er kommet så langt endnu, at man overhovedet kan fremsætte

noget her i tinget. Det er derfor, jeg siger, at man har ikke brugt de tre år, der var til rådighed, på den måde, man måtte forlange, da man gik til den midlertidige ordning for tre år siden.

Nu erkender den højtærede minister, at dette forslag burde have været fremsat tidligere. Og det er selvfølgelig en trøst for os alle sammen. Det er rigtigt, og det er anerkendelsesværdigt, at erkendelsen foreligger, men denne forsinkelse gør jo, at folketingsarbejdet i høj grad bliver præget af, at vi skal være færdige meget hurtigt med forslaget og skal tage stilling til det. Derfor mener jeg, at sandheden er, at regeringen har opgivet ævred over for denne sag, bortset fra disse tanker, som den højtærede indenrigsminister har skitseret, og som efter min mening mest af alt minder om de gamle indlemmelsesforslag. Der er ikke megen forskel på de gamle indlemmelsesforslag og så det nye, bortset fra at man tager flere kommuner med og giver et vist kommunalt selvstyre inden for området, så det er i virkeligheden den gamle tankegang, som her vender tilbage. Men bortset fra denne skitse fra den højtærede indenrigsminister foreligger der ikke for folketinget noget andet at tage stilling til, noget andet, vi kan drøfte, end en forlængelse på 2 år af en lov, som vi alle erkender er utilfredsstillende. Der har ikke været nogen her, der har sagt, den var tilfredsstillende, end ikke centralkommunernes repræsentanter; de har vel tværtimod ment, de skulle have noget mere — altså ud fra et eller andet sagligt kriterium går jeg ud fra det ærede medlem fru Edel Saunte mente centralkommunerne skulle have mere. Det er derfor ikke en særlig god situation, folketinget er bragt i, men vi må jo prøve på at få det bedst mulige ud af den, og det kan vel ikke blive meget.

Den højtærede indenrigsminister fortæller os, at han ikke havde til hensigt at lade regionalkommunetanken gå i kommunallovskommissionen; dertil var, har jeg forstået, både spørgsmålet for stort og kommissionen for langsommelig.

Se, nu er det ganske mærkeligt, at man nedsætter en kommunallovskommission, som skal tage sig af den administrative og kommunale inddeling, og så kommer vi til, jeg tør vel nok sige det største kommunale,